

САВЕТ ЗА РЕГУЛАТОРНУ РЕФОРМУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
3.06.2005.године

Предмет: Мишљење о томе да ли образложение Нацрта закона о условима за запошљавање и рад странаца садржи анализу ефекта у складу са чл. 34. став 2. тачка 5. Пословника Владе Републике Србије ("Службени гласник РС" бр. 113/04).

У складу са чланом 3. став 1. Одлуке о изменама и допунама Пословника Владе Републике Србије ("Службени гласник РС" бр.113/04) даје се

МИШЉЕЊЕ:

Образложение Нацрта закона о условима за запошљавање и рад странаца, који је Савету за регулаторну реформу привредног система доставило на мишљење Министарство рада, запошљавања и социјалне политике, САДРЖИ НЕПОТПУНУ АНАЛИЗУ ефекта у складу са чланом 34. став 2. тачка 5. Пословника Владе Републике Србије.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Савету за регулаторну реформу привредног система је **Министарство рада, запошљавања и социјалне политике** доставило на мишљење **Нацрт закона о условима за запошљавање и рад странаца** са Образложењем које садржи одељак V под насловом: „Анализа ефекта закона“.

У анализи ефекта, обрађивач прописа наводи да предложеним прописом регулише запошљавање страних држављана, водећи рачуна о националној политики запошљавања. Образложио је да по предложеном пропису није потребна дозвола за рад страном држављанину који рад обавља на основу уговора о пословно-техничкој сарадњи, страним улагањима..., пословном госту и страном држављанину који је оснивач или власник привредног друштва.

За категорије страних држављана који нису изузети по прописаним основама, уведене су квоте дозвола за рад.

Предлажемо обрађивачу да преиспита члан 4. нацрта у делу у коме запошљавање страног држављанина условљава са кумулативним испуњењем два услова:

- поседовањем дозволе за рад;
- одобрењем за стално настањење.

Сматрамо да би било доволно да као услов остане једино поседовање дозволе за рад, обзиром да се основ боравка страног држављанина преиспитује приликом издавања дозволе за рад, па би довољан услов код запошљавања морало бити поседовање дозволе за рад.

У члану 16. став 2. стоји да се радна дозвола за обављање послова руковођења, надзора и контроле над обављањем стручних и оперативних послова, издаје у складу са ставом 1, који предвиђа да се дозволе издају у оквиру квоте из члана 6. нацрта закона. Супротно томе, у анализи ефекта је речено да ангажовање тих лица није ограничено квотом. Обзиром на значај ових послова за сваког послодавца, а у циљу стварања повољних услова за стране инвестиције, предлажемо да се ова несагласност отклони, те да се јасно пропише да издавање радних дозвола таквим лицима не подлеже квоти.

Члан 26. предвиђа обавезу организације за запошљавање да подносиоцу пријаве рада изда потврду о пријави рада у року од 3 дана од подношења, а члан 29. да доноси решење о захтеву за издавање или продужење дозволе за рад у року од 15 дана од дана подношења. Нацрт закона не предвиђа које су последице тог пропуштања, а то је могао да учини или тако што ће предвидети да ћутање представља издавање дозволе односно потврде, или тако што ће у случају пробијања тих рокова предвидети консеквенце у оквиру казнених одредби.

У члану 28. став 2. тачка 1. предвиђено је да се дозвола за рад страног држављанина не може издати послодавцу ако је: „у периоду од шест месеци пре подношења захтева организацију за запошљавање обавестио о престанку потребе за радом запослених због технолошких, организационих или економских разлога, у складу са прописима о раду“. Ова рестрикција је неприхватљива у условима тржишне привреде где послодавац мора брзо да се прилагођава захтевима тржишта. Овакво ограничење би имало смисла једино уколико би се захтев за издавање радне дозволе страног држављанина односио на исту врсту послова са којих су претходно као технолошки вишак отпуштени домаћи држављани. Оваква одредба би нарочито била штетна у периоду у коме је приоритет приватизација и привлачење страних улагања у поступку приватизације, обзиром да је управо у тим предузећима врло честа потреба за отпуштањем запослених и ангажовањем стручњака за реорганизацију пословања.

Обзиром на недостатак анализе цитираних одредби, те одсуства консултација са заинтересованим странама (нпр. саветом страних инвеститора), мишљења смо да образложење **Нацирта закона о условима за запошљавање и рад странаца САДРЖИ НЕПОТПУНУ АНАЛИЗУ ЕФЕКАТА** у складу са чланом 34. став 2. тачка 5. Пословника Владе Републике Србије.

У Београду, 3. јун 2005. године

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

др Предраг Бубало

